

[Justitsministeren.]

ærede Medlem Hr. Bindselev, sagde, at Amtsfuldmægtigenes Avancementsmuligheder her ved vilde blive overordentlig begrænsede. Nu skal jeg ikke gaa haardt i Rette med det ærede Medlem, der jo har overtaget Ordførerskabet efter det ærede Medlem Hr. Hasle, og som nu tilsyneladende er forsvundet. (Bindselev: Nej, jeg sidder Dem nærmere, end De tror, Hr. Minister). Ja, bare De altid gjorde det. — Jeg beklager, jeg ikke kunde se det ærede Medlem; det vilde være mig en stor Fordel, om jeg kunde se ham, men i alt Fald vil jeg spørge: Har det ærede Medlem overhovedet undersøgt, hvor mange Amtsfuldmægtige der hidtil er bleven ansat som Politimestre her i Landet? (Bindselev: Det er vel det fremtidige, der lovgives for, ikke det fortidige). Hvordan man skal „overordentlig begrænse“ noget, der ikke findes, det ved jeg ikke. Der findes praktisk talt ingen tidligere Amtsfuldmægtige uden de Par Stykker, jeg har ansat som Politimestre. Hvorledes deres Avancementsmuligheder med Hensyn til Politimesterstillinger saa skal blive overordentlig begrænset i Fremtiden, det forstaar jeg ikke. Jeg mener ikke, at hverken Amtsfuldmægtigene eller de ærede Ordførere for Oppositionen behøver at nære nogen overdreven Frygt i den Henseende.

I Forbindelse med de Henvendelser, der skete fra den ærede Ordfører fra Udvalget, vil jeg gøre opmærksom paa, at der vistnok tidligere fra det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens Side, men ogsaa fra anden Side er blevet rejst det Spørgsmaal, om Loven vilde medføre nogen Ændring i de nuværende Kriminaltjenestemænds Stilling, idet man mente, at de nuværende Kriminalpolititjenestemænd skulde være bange for, at deres Stilling ved de Ændringer, der skete ved denne Lovgivning, vilde blive forringet, og at de vilde miste den særlige Beskikkelse, som de nu havde. Disse Mennesker har jo nu alle Ansættelsesbrev som Tjenestemænd i Statspolitiet, men efter Lovforslaget vil der ikke fremtidigt blive udfærdiget nogen særlig Beskikkelse for Opdagelsespolitiet; de dertil egnede Tjenestemænd udpeges til dette særlige Arbejde, men saaledes, at de naar som helst kan flyttes over til andet Arbejde.

Spørgsmaalet bliver da — og det er det Spørgsmaal, man fra Kriminalpolitiets Side var særlig interesseret i at faa besvaret, efter hvad man har oplyst for mig —, om de nuværende Kriminalpolititjenestemænd saa risikerer at blive taget bort fra Opdagertjenesten og derved mister Adgangen til

at oppebære det særlige Tillæg, de nyder i Øjeblikket. Saa vidt jeg kan se, har dette Spørgsmaal ikke været specielt drøftet under Forhandlingerne med Udvalgene og i hvert Fald ikke særligt drøftet ved Samraad med mig, og derfor finder jeg Grund til, foranlediget ved disse Henvendelser her, at slaa fast, at der selvfølgelig ikke bliver Tale om, at de nuværende Kriminalbetjente bliver udsat for nogen Nedgang i Indtægt eller for nogen Forandring i deres Tjenestegerning som Følge af Vedtagelsen af dette Lovforslag. Det i Tjenestemandsforslaget § 308 angivne Antal Tjenestemænd, 628, der kan udtages til Opdagertjeneste, stemmer ogsaa netop med det nuværende Antal Tjenestemænd inden for Statspolitiet. Den Ordning, at Opdagerne udtages af det samlede Politikorps, vil saaledes først komme til at virke, efterhaanden som det nuværende Kriminalpoliti gaar af og erstattes med nye Folk. Jeg tror, at dette er tilstrækkeligt klart Svar og tilstrækkeligt beroligende for Kriminalpolititjenestemændene.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre. Det ærede Medlem glædede mig ved at rose Politiets Arbejde og gjorde det særlig paa Grundlag af det Besøg, vi aflagde paa Politigaarden. Jeg var glad over dette Besøg, og jeg fik det Indtryk, at man ikke mindst ogsaa fra Venstres Side naaede til den Opfattelse, at her var gjort et virkelig stort og dygtigt og indgaaende Arbejde i Kriminalpolitiet, særlig i Efterforskningens Tjeneste, og at man derfor vilde slutte, som jeg sluttede: Det gælder derfor om at gaa videre i denne Udviklingslinie, at faa endnu mere Overblik, Centralisation og Orden i dette Arbejde. Men det ærede Medlem Hr. Elgaard sluttede omvendt. Det saa saa godt ud, siger han, og det var saa udmærket, at det aabenbart ikke trængte til nogen som helst Forbedring! Den Slutningsmaade er ikke tilladelig. Netop for at naa saa vidt som muligt hen i Retning af tilsvarende Forhold andre Steder er det en Nødvendighed, at Ledelsen faar adskilligt større Indflydelse, end den har i Øjeblikket. Det er jo nok rigtigt, at Lovgivningen er ikke i nogen Tvangssituation, og jeg forstaar godt den Betragtning, særlig anlagt fra Venstres Side, at man gaar ikke med til noget nyt, uden at man er i en Tvangssituation. Men det er ikke en Betragtning, som er særlig demokratisk, og den er mig fjerntliggende. Jeg gaar nemlig gerne med til noget nyt, naar jeg kan finde noget, der er bedre end det gamle.